

Posudek

vedoucího diplomové práce diplomantky Zuzany Gergelové téma „Odpovědnost za škodu v soudní judikatuře“

Posuzovaná práce byla odevzdána v květnu 2013, je zpracována na celkem 73 stranách, z nichž každá se formátována na 2.460 znaků, přičemž na 1 straně se seznam použitých zkratk, na 5 stranách seznam použité literatury a judikatury, na 1 straně summary v anglickém jazyce a na 1 straně „resumé“ v češtině. Vlastní práce je členěna do úvodu, pěti kapitol (vlastnímu výkladu je věnována celá práce s výjimkou podkapitoly 1.3, která se zabývá povahou judikatury soudů) a závěru.

Vybrané téma „odpovědnost za škodu v judikatuře soudů“ je častým předmětem jak odborných publikací, tak i diplomových prací. Jde o téma velmi obsáhlé, které je velmi obtížné zpracovat v jediné práci v celé možné šíři. Kromě rozměru právního má též významné aspekty sociální či sociálně právní a za přínosnou je třeba považovat každou práci, která se tématu věnuje podnětným a aktuálním způsobem.

Otázky náhrady škody patří v pracovním právu k odborně nejnáročnějším. Vyžaduje nejen rozsáhlé znalosti pracovního práva, ale také velmi dobrou orientaci v institutech občanského práva, a předpokládá podrobné studium rozsáhlé judikatury soudů, kontinuálně budované po desetiletí.

Náročnost tématu se nepochybně projevila také v posuzované diplomové práci. Diplomantka se nevěnuje problematice odpovědnosti za škodu v judikatuře soudů v plném rozsahu. Vybírá z tématu jen některé otázky, zejména ty, které byly judikaturou řešeny v posledním období, a na jednotlivých rozhodnutích staví svůj výklad. Uvedené má za následek, že některé pasáže mají jen popisnou povahu, vystihující jen základní charakteristiku právních institutů.

Rozsah, způsob a metody zpracování judikatury jsou na obvyklé úrovni diplomových prací věnujících se obdobným tématům.

Posuzovaná diplomová práce v podstatě vyhovuje stanoveným požadavkům. Kromě toho, že nepostihuje problematiku v celé šíři, objevují se v práci také faktické nepřesnosti, vyplývající zejména z „nedostatečné transformace“ starších judikátů na současnou právní úpravu (např. na str. 30 ohledně nemožnosti nahrazení podpisu „mechanickým prostředkem“, na str. 39 ohledně uznání závazku co do důvodu a výše nebo na str. 40 o splatnosti závazku) nebo z nedostatečným rozlišováním některých institutů (např. na str. 30 se hovoří o odpovědnosti za schodek jako o odpovědnosti „objektivní“, neboť je u ní „zavinění presumováno“). Na druhé straně jsou v práci zajímavé postřehy, zejména ve výkladu obecné odpovědnosti zaměstnance za škodu.

Samostatnost zpracování zvoleného tématu se projevuje ve výběru otázek, na něž se výklad soustřeďuje, ve výkladu méně známých poznatků a v použití méně známé (ale významné) judikatury.

Diplomová práce je členěna logicky v na sebe navazujících kapitolách, vlastnímu tématu je věnována převážná část výkladu. Systematika práce svědčí o promyšleném postupu diplomantky a nelze k ní mít připomínky.

Práce s literaturou a judikaturou svědčí o rozsáhlých znalostech diplomantky.

Z hlediska „hloubky zpracování tématu“ vykazuje posuzovaná diplomová práce potřebné souvislosti, vzhledem k rozsahu práce některé otázky zůstaly jen v jednoduché popisné rovině.

Úprava práce a jazyková úroveň odpovídají požadavkům.

Diplomovou práci doporučuji k obhajobě s tím, že ji předběžně hodnotím jako „velmi dobrou“. Při obhajobě by se diplomantka měla zaměřit zejména na tyto otázky:

- 1) střet odpovědnosti zaměstnance za škodu podle zákoníku práce a podle občanského zákoníku,
- 2) odpovědnost zaměstnance za schodek na svěřených hodnotách.

V Praze dne 10. června 2013

JUDr. Ljubomír Drápal
vedoucí diplomové práce